Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών — Συμβολή στον έλεγχο καταλληλότητας της οδηγίας για τα πτηνά και της οδηγίας για τους οικοτόπους

(2016/C 051/10)

Εισηγητής: ο κ. Roby BIWER (LU/PES), μέλος του δημοτικού συμβουλίου του Bettembourg, Luxembourg

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

Γενικές παρατηρήσεις

1. τονίζει ότι μία από τις μεγαλύτερες σημερινές περιβαλλοντικές προκλήσεις είναι να αναχαιτιστεί και να αποκατασταθεί η απώλεια βιοποικιλότητας και φυσικών οικοτόπων, καθώς και η υποβάθμιση των υπηρεσιών οικοσυστήματος μέχρι το 2020·

2. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τις σχετικές αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας για τα πτηνά ([1]) και Φτων βασικών και γενικού συμφέροντος στόχων αυτής περιλαμβάνονται η διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, ενώ η μείωση των πληθυσμών των άγριων ειδών και η υποβάθμιση των ενδιαιτημάτων τους αποτελεί σοβαρή απειλή για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος·

3. εκφράζει την ανησυχία της διότι, σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες, όπως η έκθεση για την κατάσταση της φύσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση ([2]), δεν αναμένεται ότι ο στόχος που επικυρώθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 25 και 26 Μαρτίου του 2010 για τη βιοποικιλότητα μέχρι το 2020 θα επιτευχθεί μόνο με βάση τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί ή που προβλέπονται·

4. συμμερίζεται τη βασισμένη στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα ([3]) παραδοχή της Επιτροπής, ότι η πλήρης εφαρμογή των οδηγιών για τη φύση είναι θεμελιώδους σημασίας προκειμένου αναχαιτιστεί η απώλεια βιοποικιλότητας και να επιτευχθούν οι επιμέρους στόχοι που ορίζονται στη στρατηγική αυτή·

5. επισημαίνει ότι οι αυτοδιοικητικές αρχές διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην εφαρμογή των οδηγιών για τη φύση, και είναι πεπεισμένη ότι ο σημαντικός αυτός ρόλος θεμελιώνει την ιδιαίτερη εμπειρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών με τις οδηγίες για την προστασία της φύσης·

6. επιθυμεί, ως εκ τούτου, να συνεισφέρει την ιδιαίτερη εμπειρία της με τις οδηγίες για τη φύση, δυνάμει της πολιτικής εντολής που της έχει ανατεθεί κατά την τρέχουσα διαδικασία ελέγχων καταλληλότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ([4]), και διατυπώνει, επομένως, τις ακόλουθες απόψεις για κάθε ένα από τα ερωτήματα που έχουν τεθεί από την Επιτροπή:

Σημασία

7. θεωρεί ότι οι λόγοι και οι στόχοι που οδήγησαν στην υιοθέτηση των οδηγιών για την προστασία της φύσης εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα και ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης είναι αναγκαίες για την προστασία των ειδών και των ενδιαιτημάτων τους, καθώς και των τύπων οικοτόπων που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

8. τονίζει ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης αντιμετωπίζουν όλες τις σημαντικές απειλές για τα είδη, τα ενδιαιτήματα και τους τύπους οικοτόπων που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

([1]) Οδηγία 2009/147/ΕΚ (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).
([2]) COM(2015) 219 final.
([3]) COM(2011) 244 final.
([4]) Πρβλ. εντολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/Mandate%20for%20Nature%20Legislation.pdf

9. εκφράζει την έντονη ανησυχία της επειδή οι διατάξεις των οδηγιών για την προστασία της φύσης δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί πλήρως από όλα τα κράτη μέλη· επισημαίνει ότι η νομική κατοχύρωση των περιοχών του δικτύου Natura 2000 δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, ότι συχνά δεν υπάρχουν σχέδια διαχείρισης ούτε και ειδικές διασφαλίσεις, και ζητεί να αυξηθεί η συμμετοχή των αυτοδιοικητικών αρχών στην εν λόγω αποστολή·

10. επισημαίνει ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης επιδιώκουν να προσφέρουν σε όλους τους τομείς πολιτικής ολοκληρωμένη προστασία στα είδη, τα ενδιαιτήματα και τους τύπους οικοτόπων που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας· επισημαίνει επίσης ότι, κατά συνέπεια, η μελλοντική πρόκληση είναι να ενσωματωθεί η προστασία της φύσης σε άλλους τομείς πολιτικής, όπως η γεωργική πολιτική, δεδομένου ότι αυτό δεν έχει ακόμη συμβεί κατά το βέλτιστο τρόπο·

11. θεωρεί στο πλαίσιο αυτό ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης είναι εξαιρετικά σημαντικές για την προστασία των ειδών, των ενδιαιτημάτων τους και των τύπων οικοτόπων από πιέσεις και κινδύνους που εμφανίζονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο λόγω της απώλειας και της κατάτμησης των οικοτόπων, της ρύπανσης και της εξάπλωσης των μη ιθαγενών ειδών πανίδας και χλωρίδας·

Αποτελεσματικότητα

12. αναγνωρίζει ότι η κατάσταση των ειδών, των ενδιαιτημάτων τους και των τύπων οικοτόπων έχει βελτιωθεί σημαντικά στις περιοχές όπου οι οδηγίες για την προστασία της φύσης έχουν εφαρμοστεί ([5]) και, ως εκ τούτου, θεωρεί ότι οι στόχοι των οδηγιών αυτών μπορεί να επιτευχθούν εφόσον εφαρμοστούν πλήρως οι διατάξεις τους·

13. τονίζει ότι πολλά από τα πρακτικά παραδείγματα που περιλαμβάνονται στην έκθεση σχετικά με την κατάσταση της φύσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνουν ότι τα κράτη μέλη και οι αυτοδιοικητικές αρχές διαδραματίζουν βασικό ρόλο στην προστασία των ειδών και των οικοτόπων·

14. εκφράζει τη σοβαρή ανησυχία της ότι οι επιτυχίες που έχουν σημειωθεί στη διατήρηση των ειδών και των οικοτόπων οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή των οδηγιών για την προστασία της φύσης έχουν περιορισμένο εύρος και είναι ελλιπείς, δεδομένου ότι, για τη μεγάλη πλειοψηφία των ειδών και των τύπων οικοτόπων, το καθεστώς διατήρησης εξακολουθεί να είναι δυσμενές και για ένα σημαντικό ποσοστό αυτών μπορεί να εμφανίσει ακόμη και περαιτέρω επιδείνωση·

15. επισημαίνει, επίσης, ότι η βιοποικιλότητα σε περιοχές εκτός εκείνων που προστατεύονται από τις οδηγίες για την προστασία της φύσης δεν έχει παρουσιάσει παρόμοια θετική εξέλιξη με αυτήν που παρατηρείται στις περιοχές του δικτύου Natura 2000, όπως φαίνεται από τη δραματική μείωση των κοινών ειδών πτηνών·

16. είναι πεπεισμένη ότι οι διαφωνίες μεταξύ των διαφόρων ενδιαφερόμενων μερών εξαιτίας ορισμένων εν δυνάμει επιβλαβών ειδών, μπορούν να διευθετηθούν με τον καθορισμό σαφών στόχων στα σχέδια διαχείρισης που προβλέπουν μια σειρά από παρεμβάσεις και συνοδεύονται από την απαραίτητη στήριξη σε πόρους και προσωπικό, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η δημόσια υγεία και ασφάλεια, να αποφεύγονται ενδεχόμενες σοβαρές ζημιές και να αντισταθμίζονται όσες είναι αναπόφευκτες·

17. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν τις αυτοδιοικητικές αρχές για την πλήρη εφαρμογή των οδηγιών για την προστασία της φύσης· σημειώνει ότι αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε σχέση με τον χαρακτηρισμό και τη νομική προστασία των περιοχών Natura 2000 και για τη διατύπωση συγκεκριμένων στόχων διατήρησης σε σχέση με την προστασία των ειδών και των οικοτόπων με την εφαρμογή μέτρων διατήρησης και αποκατάστασης, καθώς και σε σχέση με την αναγκαία χρηματοδοτική στήριξη, ιδίως για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη χρηματοδότησης και η ανάγκη να απλοποιηθεί η πρόσβαση στις υπάρχουσες πηγές χρηματοδότησης ([6])·

18. προτρέπει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υιοθετήσει πιο αποτελεσματικές κατευθυντήριες γραμμές υλοποίησης και να επικαιροποιήσει τις υφιστάμενες, έτσι ώστε να είναι εύκολα κατανοητές και απρόσκοπτα διαθέσιμες μέσω μιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης ([7]) στις διάφορες γλώσσες των κρατών μελών, να αντικατοπτρίζουν την ισχύουσα νομολογία και, κατά περίπτωση, να ανταποκρίνονται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ορισμένων τομέων·

([5]) Πρβλ. COM(2015) 219 final.
([6]) Πρβλ. CdR 112/2010 fin; επίσης, CdR 8074/2013.
([7]) Πρβλ. *Έκθεση ΑΕΑ της ΕτΠ 2015*.

19. καλεί την Επιτροπή να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην ενημέρωση, την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση, ιδίως σχετικά με τη χρησιμότητα των μέτρων διατήρησης της φύσης και τους τόπους του Natura 2000, καθώς και για την ανάπτυξη, για παράδειγμα, του υπάρχοντος δικτύου «Natura 2000 viewer» του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος σε ένα ολοκληρωμένο γεωγραφικό σύστημα πληροφοριών στο διαδίκτυο που θα ενημερώνει συστηματικά το κοινό, τους πολεοδόμους, τους χρήστες γης και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς σχετικά με όλες τις πτυχές της εφαρμογής των οδηγιών για την προστασία της φύσης σε μεμονωμένες περιοχές του δικτύου Natura 2000·

20. πιστεύει, συνεπώς, ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί και η ανησυχητική κατάσταση διατήρησης πολλών ειδών και τύπων οικοτόπων δεν μπορούν να αποδοθούν σε έλλειψη αποτελεσματικότητας των οδηγιών για την προστασία της φύσης, και ότι αντίθετα, οι οδηγίες αυτές είναι αποδεδειγμένα πολύ αποτελεσματικά μέσα για την προστασία της βιοποικιλότητας·

Αποδοτικότητα

21. επισημαίνει, κατά πρώτον, ότι είναι καθήκον της κοινωνίας να διατηρήσει τη βιοποικιλότητα, με την υιοθέτηση ενός βιώσιμου και σταθερού τρόπου ζωής και ενός οικονομικού μοντέλου που μπορεί να εφαρμοστεί σε παγκόσμιο επίπεδο·

22. υπογραμμίζει ότι, σε δημόσια διαβούλευση που διενήργησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ([8]), οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις δεν περιέλαβαν τις οδηγίες για την προστασία της φύσης στις δέκα νομικές πράξεις που θεωρούν οικονομικά επαχθέστερες·

23. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι οι αρμόδιοι για τον προγραμματισμό, οι χρήστες γης και άλλοι βασικοί παράγοντες υποβλήθηκαν σε δαπάνες, μερικές φορές χωρίς λόγο, λόγω του καθυστερημένου ή ελλιπούς χαρακτηρισμού των περιοχών Natura 2000· επισημαίνει, παράλληλα, ότι οι διαφορετικές δαπάνες των διαφόρων αυτοδιοικητικών αρχών είναι το αποτέλεσμα της ενίοτε άνισης περιφερειακής κατανομής των ειδών και των τύπων οικοτόπων, καθώς και των μέτρων που απαιτούνται για την προστασία της φύσης·

24. τονίζει ότι πολλές από τις περιοχές του δικτύου Natura 2000 αποτελούν πηγή εσόδων, εφόσον παρέχουν σημαντικές υπηρεσίες οικοσυστήματος σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο ([9]), για παράδειγμα με τη μορφή των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης, την αποθήκευση CO_2, τη συγκράτηση των πλημμυρών, τον καθαρισμό των αποθεμάτων νερού, τον καθαρισμό του αέρα ή την πρόληψη της διάβρωσης του εδάφους·

25. επισημαίνει ότι οι τρέχουσες έρευνες ([10]) επιβεβαιώνουν ότι υπάρχει μια εξαιρετική σχέση κόστους/οφέλους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, δεδομένου ότι τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά οφέλη υπερβαίνουν κατά πολύ το κόστος της εφαρμογής των οδηγιών για την προστασία της φύσης·

26. διαπιστώνει τις δυνατότητες που παρέχει το δίκτυο Natura 2000 για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και εισοδήματος στον τομέα του τουρισμού και της αναψυχής στη φύση. Υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία που έχει εν προκειμένω η δημιουργία νέων επιχειρηματικών ευκαιριών σε μειονεκτούσες αγροτικές περιοχές·

27. ως εκ τούτου, θεωρεί ότι, ενώ η εφαρμογή των οδηγιών για την προστασία της φύσης συνεπάγεται δαπάνες, τούτες είναι αναγκαίες για την προστασία της βιοποικιλότητας που συναρτάται με τον στόχο της αειφορίας και είναι ανάλογες του κατά πολύ μεγαλύτερου οφέλους που αποφέρουν, το οποίο μόνο εν μέρει μπορεί να εκφραστεί σε νομισματικούς όρους·

Συνεκτικότητα

28. είναι πεπεισμένη ότι η καθεμία χωριστά από τις δύο οδηγίες για την προστασία της φύσης παρέχει εξαιρετικά παραδείγματα περιεκτικής, κατανοητής, συνεπούς, συστηματικής και, ως εκ τούτου, συνολικά στοχευμένης νομοθεσίας·

29. θεωρεί ότι, στο σύνολό τους, οι δύο οδηγίες για την προστασία της φύσης αποτελούν επιτυχημένα νομοθετικά εργαλεία, δεδομένου ότι και οι δύο λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο, δεν είναι αντιφατικές και αλληλοσυμπληρώνονται με εύλογο τρόπο όσον αφορά τα μέτρα προστασίας, προκειμένου να δημιουργήσουν από κοινού το σύστημα προστασίας που είναι γνωστό ως Natura 2000·

([8]) Πρβλ. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-188_en.htm

([9]) Brink/Badura/Bassi/et al., Estimating the Overall Economic Value of the Benefits provided by the Natura 2000 Network, 2011.

([10]) Εκθέσεις της ΕΕ δείχνουν ότι η πλήρης καθιέρωση όλων των περιοχών του δικτύου Natura 2000 θα κόστιζε στα κράτη μέλη περίπου 6 δισ. ευρώ ετησίως. Αντίθετα, οι περιοχές του δικτύου Natura 2000 θα προσφέρουν υπηρεσίες οικοσυστήματος αξίας έως και 300 δισ. ευρώ και, επιπλέον, παρέχουν τη δυνατότητα να δημιουργηθούν έως και οκτώ εκατομμύρια θέσεις εργασίας.

30. θεωρεί ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης είναι συμβατές με τις άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ για το περιβάλλον και υπενθυμίζει, στο πλαίσιο αυτό, την οδηγία ΕΠΕ, η οποία τροποποιήθηκε ρητώς για το σκοπό αυτό ([11])· συγχρόνως, ενθαρρύνει τα κράτη μέλη καθώς και τις αυτοδιοικητικές αρχές να βελτιώσουν τον συντονισμό της εφαρμογής των διαφόρων μερών της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και, για παράδειγμα, να προχωρήσουν με την ολοκλήρωση των διαδικασιών αδειοδότησης, τα μέτρα ελέγχου και τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων·

31. είναι της άποψης ότι θα ήταν χρήσιμο για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και για την αποφυγή περιττών δαπανών, να βελτιωθεί ο συντονισμός των διαδικασιών προγραμματισμού που καθορίζονται στις οδηγίες ([12]) για την προστασία της φύσης, την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα και, ανάλογα με την περίπτωση, τις οδηγίες ([13]) ΕΠΕ και ΣΠΕ·

32. καλεί τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τις αυτοδιοικητικές αρχές και να τις βοηθήσουν στην πρακτική εφαρμογή της νέας νομοθεσίας, όπως π.χ. ο κανονισμός της ΕΕ για τα χωροκατακτητικά ξένα είδη ([14])·

33. θεωρεί προβληματικό για την επίτευξη των στόχων των οδηγιών αυτών, ανεξάρτητα από την καλή ενσωμάτωση των οδηγιών για την προστασία της φύσης στην υπόλοιπη περιβαλλοντική νομοθεσία της ΕΕ, ότι άλλες τομεακές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η κοινή γεωργική πολιτική, η κοινή αλιευτική πολιτική ή οι πολιτικές ενέργειας και μεταφορών, εξακολουθούν να μην συμβάλλουν όσο θα έπρεπε στη διατήρηση της βιοποικιλότητας ([15])·

34. πιστεύει ότι στην ενδιάμεση έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Επενδύσεων πρέπει να συμπεριληφθεί η υποχρέωση να υποβάλλονται σε έλεγχο βιοποικιλότητας όλα τα έργα που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ ([16])·

35. καλεί, επίσης, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει ένα νομοθετικό πλαίσιο, ως μέρος της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα, για τη διατήρηση των ειδών και των οικοτόπων εκτός των τοποθεσιών Natura 2000, που δεν υπόκεινται σε αυστηρά μέτρα προστασίας, προκειμένου να αποφευχθεί καθαρή απώλεια βιοποικιλότητας και υπηρεσιών οικοσυστήματος ([17])·

36. είναι πεπεισμένη, βάσει των ανωτέρω, ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης είναι κατάλληλα διαμορφωμένες για την επίτευξη των δεδηλωμένων στόχων, αλλά και ότι πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για να σταματήσουν οι δράσεις που βλάπτουν τη βιοποικιλότητα σε άλλους τομείς πολιτικής που δεν καλύπτονται από τις οδηγίες για την προστασία της φύσης·

Ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία

37. αναγνωρίζει ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης έχουν συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη μιας πιο ομοιόμορφης και αποτελεσματικής προσέγγισης για τη διατήρηση της φύσης και των ειδών και στην καθιέρωση υψηλότερων ελάχιστων προτύπων σε αυτόν τον τομέα του δικαίου στις περιφέρειες των διαφόρων κρατών μελών·

38. σημειώνει ότι η βιοποικιλότητα και η ποικιλότητα οικοτόπων είναι άνισα κατανεμημένες σε διασυνοριακό επίπεδο στην Ευρώπη, και ότι υπάρχει ως εκ τούτου ανάγκη να οριστεί μια πανευρωπαϊκή προσέγγιση που να συντονίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών να εξασφαλίσουν αποτελεσματική προστασία και πέραν των συνόρων τους·

39. υπενθυμίζει ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης αποτελούν το βασικό μέσο που επιτρέπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση να σεβαστεί τις διεθνείς δεσμεύσεις που τούτη έχει αναλάβει δυνάμει της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα (CBD) και άλλων διεθνών συμφωνιών όπως η Σύμβαση για τη διατήρηση της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος στην Ευρώπη (σύμβαση της Βέρνης) και η σύμβαση της Βόννης για τη διατήρηση των αποδημητικών ειδών (CMS) καθώς και να ασκήσει κατ' αυτόν τον τρόπο θετική επιρροή επί της βιοποικιλότητας και της άγριας ζωής εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης·

40. είναι πεπεισμένη ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης έχουν συμβάλει σημαντικά στην καθιέρωση ενιαίων προτύπων προστασίας στα κράτη μέλη, και ότι έτσι κατέστη εφικτό να εξασφαλιστεί για τις επιχειρήσεις ένα σαφές περιβάλλον με ίσους όρους ανταγωνισμού σε ολόκληρη την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά·

([11]) Οδηγία 2014/52/ΕΕ (ΕΕ L 124 της 25.4.2014, σ. 1).
([12]) Οδηγία 2000/60/ΕΚ (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).
([13]) Οδηγία 2001/42/ΕΚ (ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30).
([14]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 (ΕΕ L 317 της 4.11.2014, σ. 35).
([15]) Πρβλ. CdR 112/2010 fin, CdR 22/2009 fin και *Έκθεση ΑΕΑ της ΕτΠ 2015* (Συγκρούσεις με την περιφερειακή πολιτική).
([16]) Πρβλ. CdR 4577/2013 fin.
([17]) Πρβλ. CdR 4577/2013 fin· ψήφισμα ΕΚ 2011/2307 (INI).

41. υπό το πρίσμα των ανωτέρω, τονίζει ότι η θέσπιση κοινής νομοθεσίας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα και των διεθνών συμβάσεων, και ότι οι οδηγίες για την προστασία της φύσης αποτελούν μια εξαιρετική βάση για τον σκοπό αυτό·

Τελικές παρατηρήσεις

42. είναι πεπεισμένη ότι τυχόν προβλήματα που προκύπτουν σε σχέση με τη διατήρηση των ειδών και των οικοτόπων δεν είναι συνυφασμένα με τις ίδιες τις οδηγίες για την προστασία της φύσης, αλλά προκύπτουν, ως επί το πλείστον, κατά την εφαρμογή αυτών σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο·

43. πιστεύει ότι, για τους παραπάνω λόγους και δεδομένου ότι οι αρχικές αβεβαιότητες σχετικά με την ερμηνεία των οδηγιών έχουν αρθεί σε μεγάλο βαθμό από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, δεν είναι σκόπιμη η αναθεώρηση των οδηγιών για την προστασία της φύσης·

44. πιστεύει ότι ένας πρόσθετος λόγος για τον οποίο θα ήταν καλύτερα να μην αναθεωρηθούν οι οδηγίες για την προστασία της φύσης είναι ότι οι αυτοδιοικητικές αρχές χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να εφαρμόσουν τα μέτρα που είναι εφικτά και προβλέπονται από τις οδηγίες, αλλά δεν έχουν ακόμη τεθεί σε εφαρμογή όπως τα προς διαμόρφωση σχέδια διαχείρισης, έτσι ώστε να αξιοποιηθεί καλύτερα το δυναμικό των οδηγιών·

45. ανησυχεί πολύ, λαμβάνοντας υπόψη κυρίως τα συμφέροντα των διαφόρων φορέων που εφαρμόζουν τις οδηγίες για την προστασία της φύσης, ότι η αναθεώρηση της υφιστάμενης νομοθεσίας θα οδηγήσει σε παρατεταμένες συζητήσεις μεταξύ των θιγόμενων από τη νομοθεσία κοινωνικών παραγόντων και σε μια κατάσταση νομικής αβεβαιότητας για δεκαετίες·

46. εκφράζει την ανησυχία της για την καταστροφή επιμέρους περιοχών Natura 2000 και την μέχρι τούδε έκταση της παράνομης θανάτωσης και παγίδευσης πουλιών και άλλων ειδών, και είναι πεπεισμένη ότι χρειάζεται να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης για την παρακολούθηση της εφαρμογής και την προώθηση των στόχων που ορίζουν οι οδηγίες για την προστασία της φύσης·

47. θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να εκπληρώσει με σοβαρότητα τον ρόλο της ως θεματοφύλακα της νομοθεσίας της Ένωσης και την καλεί να λάβει σοβαρά υπόψη τις καταγγελίες σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης και να μη διστάσει να κινήσει τη διαδικασία για παράβαση όπου χρειάζεται·

48. συνιστά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία ελέγχου καταλληλότητας, για να τονίσει τη σημασία της καλύτερης εφαρμογής των οδηγιών για την προστασία της φύσης από τα κράτη μέλη, και χαιρετίζει κάθε προσπάθεια που καταβάλλεται από τα κράτη μέλη για την προώθηση της συμμετοχής των αυτοδιοικητικών αρχών στην υλοποίηση των στόχων που έχουν τεθεί.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2015.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών

Markku MARKKULA